

מצוות צריכות כוונה

הג הסכות

סימן (שולחן ערור) paskens that one is obligated to have **כוונה** before doing a **מצוות**.

Having the **קavana** can also turn most routine actions into full-fledged **מצוות**!

It is preferable to speak out the words of **כוונה**, as the **המחשבה** writes: **'המשכת אחר הדיבור'**

מצוות ישיבה בסוכה

The **משנה ברורה** paskens that there are 3 **מצוות**: **תפילהין**, **ציצית**, and **סוכה**, that require an additional **קavana** - besides the regular **קavana** before doing a **מצוות**. For these particular three **מצוות**, one must *also* think about the **reason** for the **מצוות**.

Thus, for the **מצוות** one must have two separate **קavanos**:

1. **כוונה** לשם **מצוות**
2. **כוונה** for the reason of **מצוות**.

The **ב"ח** explains (ס"ח ס"ף ב"ח) that one must think about the

reason for the **מצוות** because the word **תורה** writes **למען** that one can take advantage and earn **מצוות** on **עשה** just by being in the **סוכות**! Therefore, one should try to spend as much time in the **סוכה** as possible.

By **פסוק סוכה** says: **'למען ידעו דורותיכם'** (ויקרא כג, מג)

Based on this, the **דרך הקדמה א, אות ה** - **פיקודר** and the **hold that** without the second **כוונה**, one is **סוכה** of **מצוות** *not* **יצא**! However, the **משנה ברורה** paskens that he **בדיעבד** is **יצא**, but only

Therefore, for the **מצוות** of **סוכה** one should take care to be **מכוין**:

1. **הריני מכוין לקיים** (**מצוות ישיבה בסוכה** **כאשר צוה השם**)
2. **שצינוו לישב בסוכה** (**זכר ליציאת מצרים** **וחכר לענני הכבוד**)

(מ"ב ס' תרכה, ס"ק א)

One must also have these **מצוות** before going to sleep in the **סוכה**, as sleeping is part of the **מצוות** of living in the **סוכה**.

Every single second in the **סוכה** is an additional **מצוות**! The **יסוד וראש העבודה** Sefer

bringing down the **אבודר罕** (שער יא פ' יב) that one can take advantage and earn **מצוות** on **עשה** just by being in the **סוכות**! Therefore, one should try to spend as much time in the **סוכה** as possible.

When returning to the **סוכת דעת** after being in the **סוכה** one should repeat the above two **קavanos**.

Note: The Chasam Sofer writes that those who have the minhag to sit in the **סוכה** on **שmini Atzeres** outside of **Eretz Yisrael** should make the following condition: if today is the seventh day of **Sukkos**, my sitting in the **סוכה** should be **ל'שם** **מצוות**. And if it is the eighth day, then my sitting here should be merely for the sake of shade (Chasam Sofer, Responsa, Even HaEzer, §90).

מצוות אכילה בסוכה

It is a **מצוות** to eat a **כזית** of bread the first night of **סוכות**, as learned from a **פסח** from **גזרת שוה**. (ספר החדרים פ' יד אות ח) (עין הליקות שלמה פ' ט, אות יג)

Continued on back....

Before eating the challah, one should be: **מכוון לקיים**

הריני מכוען לקיים
מצוות אכילת כוית
בسوוכה
כאשר צוה השם

Some authorities pasken that each bread meal during the seven days of **סוכות** is a **מצוות** (מ"ב ס' תרלט, ס"ק כד). **מצוות** (מ"ב ס' תרלט, ס"ק כד).

אגידת lulav

When one binds the *hadassim* and *aravos* to the *lulav* before Sukkos, he fulfills the Mitzvah of *zeh keli v'anavoh* – ‘This is my G-d, and I will glorify Him.’

At that time, he should take a moment and say:

הריני מכוען לקיים
מצוות 'זה קלי ואנו ה'
כאשר ציווה השם

It was the practice of HaGaon Rav Shlomo Zalman Auerbach zt”l to bind his Arbah Minim together as perfectly as possible, as delineated in the Shulchan Aruch.

While he was doing so, he would say, “*L’shem Mitzvas Zeh Keli V'anveihu!*”

נטילת ארבעת המינים

Before making the **ברכה** on the **ארבעת מינים** one

should be:

הריני מכוען לקיים
מצוות ארבעת המינים
כאשר צוה השם

זכור למלך דש

Chazal instituted certain practices to do throughout Sukkos which serve as a remembrance of the Beis HaMikdash. Among these are: taking the lulav and esrog all seven days, circling the bimah with our lulavim each day and beating the hoshanos on Hoshana Rabbah (See Sukkah 41a).

Remembering the Beis HaMikdash is a mitzvah midivrei kabbalah. One should certainly have the mitzvah in mind when doing them:

הריני מכוען לקיים
מצוות זכירת המקדש
כאשר ציווה השם

שמחת תורה

When dancing and rejoicing with the **תורה** on **שמחת תורה**, one should have in mind to be **אהבת מצוה** the **מקיים** **הتورה**, as is brought in **מסכת כתובות** (ג:יג): **אהוב את כתובות מנ"ל**, **דכתיב** **ואהבת את ה'** **תורה** **אלקיך**, **'את'** **לרבות את התורה**:

הריני מכוען לקיים
מצוות אהבת התורה
כאשר צוה השם

One should also have in mind the **mitzvah** of **כבוד התורה**, as

קל וחומר we learn from a in Masechta Kiddushin 'מפני לומדה עמודים, (33b) (ב): מפניה לא כל שכך'

כבד) עמק ברכיה (ס"ת עמוד מב is תורה ספר כבוד learned from this, קל וחומר making this a מצוה דאוריתא.

הריני מכוען לקיים
מצוות כבוד התורה
כאשר צוה השם

חסד עם בניו

When involving one's children on Simchas Torah – dancing with them and holding the little ones – one should have in mind:

הריני מכוען לקיים
מצוות חסד
כאשר צוה השם

אהיזה ביד חברו

When one holds his friend's hand while dancing on Simchas Torah, it is a demonstration of **ahavas re'im**, love for one's friend. This is a fulfillment of the **mitzvah** of **ואהבת את רעך כמוך**.

One should therefore take a moment to have in mind:

הריני מכוען לקיים
מצוות ואהבת לרעך כמוך
כאשר ציווה השם

א גוט יומ טוב!